

Smertelijk maar tevens roemvol aan lenken
van

ALFRED VAN CANEGEM,

Soldaat bij de 2^e Batterij M. D. V. 6^e groep
vereerd met het oorlogskruis, het zegemetaal en
de herinneringsmedaille 14 - 18.

zoon van

Joannes en Hortensia DEGLAS,

geboren te Everbeke, den 17 December 1894 en
den 23 December 1919 te Sarlardinge, na langdurig
lijden aan de ziekte in de loopgrachten opgedaan
bezweken. Versterkt door de H. Sakramenten.

Nog zien wij als 't ware het beeld van den jeugdigen overleener voor ons: Zijne kranige houding en lenige leest; die al het aantrekkelijke der frisch bewaarde jeugd verrieden; zijne lichte veerkrachtige stap, waaruit de wil sprak van iemand die reeds weet welken weg hij moet opgaan om eenmaal in zijn levensavond het onschatbaar genot der plichtsvervulling te mogen smaken; die breed gewelfde flinke kop met zijn glauzend blonde lokken, waaronder een wereld van eerlijke werelds troomen broeide; die altijd lachende mond, die de toekomst tegensmakte; en die reine, heldere oogen, welke u zoo trouwhertig tegenblikten en waaruit al de reinheid straalde van een ongeschokt gemoed...

Dat alles is voor immer aan 't genot onzer zoekende oogen onttrokken. Wie zal de hartswonden helen van dezen er door getroffen? Alleen medegevoel van verwanten en vrienden, overlevende achtingsvolle vriendschap der wapenmakers en vooral trouw geloof in een herstellende eeuwigheid kunnen ons sterken in dat lijden.

Neen dood zijn ze niet; onze helen! Zij leven in onze gedachtenis; het vaderland bewust zijner verplichtingen zal hun aan lenken bewaren in zijn guldenboek, en God, die hun helenmoed met liefde aanvaardde, heeft hun reeds de onverwelkbare zegekroon geschonken.

Everbeke, druk, Depessemier-Vanderdonckt

